

de lavere Lønninger, end der blev vedtaget ved 2den Behandling, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale dette Forslag, og det, hvad enten §§ 11 til 19 blive staaende eller udgaae, da der efter den hele Betragtning af Forholdet er lige megen Grund til at vedtage Forslaget under Nr. 22 under begge Forudsætninger. — Naar det hedder om det af Finansministeren under Nr. 24 stillede Forslag, at det er tiltraadt af Udvalgets Fleertal, da er det samme Tilfældet paa dette Sted som paa flere andre, at der er brugt Udtrykket „Udvalgets Fleertal“, uden at Medlemmerne af dette Fleertal ere nævnte. Grunden hertil er, at ved disse Forhandlinger i Udvalget, der, som det vil erindres, bestod af 15 Medlemmer, har Udvalget ikke været fuldtalligt, og man har derfor troet det rigtigt ikke at sætte de tilstedeværende Medlemmers Navne, men kun at benytte det almindelige Udtryk: Udvalgets Fleertal, om ogsaa alle de tilstedeværende Medlemmer have været enige, og det tør jeg sige om Forslaget under Nr. 24, at de tilstedeværende Medlemmer af Udvalget, som forhandlede denne Sag, vare enige; men da kun et Fleertal var tilstede, ansaae man det for forsigtigst kun at anføre „et Fleertal af Udvalget“, men som Følge af denne Forklaring er det jo ogsaa, at jeg skal tiltræde Forslaget saaledes, som det foreligger fra Finansministeren. — Det er en Selvfølge, at Udvalgets Forslag under Nr. 26 kun kan vedtages, forsaavidt Ministerens Forslag under Nr. 25 forkastes, hvorfor det tillige er en Selvfølge, at jeg anbefaler Udvalgets Forslag under Nr. 26 fremfor Finansministerens under Nr. 25.

Winther: Der er under Nr. 20 stillet et Forslag, som jeg har tiltraadt. Det er ikke oprindeligt opstundet af mig, men den oprindelige Forslagsstiller er ikke tilstede, og jeg skal derfor tillade mig at anføre, af hvilke Grunde jeg har tiltraadt dette Forslag, og hvorfor jeg tillader mig at anbefale det. Det er forekommet mig, at da det er en Affortæring i Lønningen, der finder Sted for at skaffe Livrenten, saa er det for Statens Penge, at denne Livrente anskaffes, og jeg finder altsaa, at de samme Grunde, som tale for, at

en Embedsmand fortaber sin Pension, naar han ved Dom mister sit Embede, ogsaa tale for, at lade den saadan Livrente bortfalde i det nævnte Tilfælde. Det forekommer mig aldeles ikke, at der er nogen Grund til at gjøre nogen Forskel i saa Henseende. Det er derfor, at jeg har tiltraadt dette Forslag, som oprindeligt er stillet af et andet Medlem. — Hvad de andre Forslag angaaer, da har jeg tiltraadt alle dem, som det erede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgfreds (S. A. Hansen) har omtalt, at han har tiltraadt, og jeg finder altsaa ingen Anledning til at yttre mig videre derom.

S. A. Hansen: Jeg skal ikke forbyde mig en Diskussion over det Hovedspørgsmaal, som ligger til Grund for dette Afslut. Det er saa vidtløftig debatteret under denne Sags 2den Behandling, at jeg troer, at Alt, hvad der kan siges baade for og imod dette Selvpensioneringsprincip, omtrentlig er udtalt under Sagens 2den Behandling. Jeg skal kun sige, at mit Standpunkt i denne Sag er det samme, som det tidligere har været. Beseer jeg godt, hvad det erede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgfreds (S. A. Hansen) bemærkede, at, naar den høitærede Ministers Forslag under Nr. 12 bliver vedtaget, saa vil den Besparelse, som attraaes ved Selvpensioneringen, blive betydelig forringet, selv om endog Udvalgets Fleertals Forslag — hvad jeg vil haabe — bliver vedtaget; men alligevel vil jeg sige: Noget er bedre end Intet. Det, som altid er forekommet mig som noget nær den værste Byrde, vi havde ved hele vor Embedsstand, var ikke selve dens Lønning; man kan ikke sige om vel mange, og navnlig om den talrigste Klasse Embedsmænd, at de have en meget høi Lønning. Man kan multigtvis sige, at der kunde indrettes noget mere, og at adskillige Embeder kunde inddrages; men det haaber jeg, at vi ville komme til, naar Lønningslovene kommer frem. Men hvad der har staaet for mig som noget af det meest Byrdefulde, det har været Pensioneringens. Jeg troer, at det Heldigste var, om man stillede det nogenlunde saaledes, at det gik med Embedsmændene som med Andre, at